

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

WARSZAWY DNIA 22. STYCZNIA ROKU 1799. we WTOREK.

z Paryża dnia 3. Stycznia.

Ob. Laraiterie pierwszy Adjutant Generala Championnet, przybył zawczoraj do ministra wojennego z wiadomością o weyściu wojsk Francuzkich do Rzymu. Dnia 25. Primaire (15. Grudnia) Francuzi wydali bitwę armii Neapolitańskiej i otrzymali zwycięstwo. Dnia 26. (16.) Główna kwatera przeniesioną była do Rzymu, a 27. (17.) Ob. Laraiterie wyprawionym został do Paryża, z chorągiewkami Neapolitańczykom zajętemi. — Doniesiono z początku, iż odebranie Rzymu poprzedziła krwawa bitwa; teraz zaś zapewniają, iż od dnia 12 do 15. zaszły tylko małe utarczki między posłunkami, i że armia Neapolitańska cofnęła się w bojażni, ażeby nie była otoczona przez kolumnę Francuską, która się pomykała od Tivoli i Rieti. W tym cofaniu korpus Neapolitańczyków od 4. tysięcy ludzi rozłożony w okolicach Civita Castellana nie mógł dosyć wcześniej złączyć się z resztą armii, napadnięty niespodziewanie przez wojska Francuskie, gdy się chciał przez Tybr przeprawiać, ze wszech stron otoczony, poddał się w liczbie 1800 ludzi, reszta pierzchnęła lub na placu legła. — Redaktor zawiera w sobie list z Rzymu pod 26. Primaire (16. Grudnia) w którym wyraża: Armia Francuska sfoczywszy wiele oddzielnych bitew z armią Neapolitańską, wyparła ją zupełnie z krajów Rzymskich. — Dnia 22. (12.) General Championnet pomknął się dla wydania bitwy Neapolitańczykom, lecz król i General Mack woleli iey uniknąć. Nasze wojska weszły już do krajów Neapolitańskich. Lewe skrzydło armii znajduje się w Pescara, a środek zajmują Akwileę (następuje potem opisanie licznych zwycięstw, które wojska nasze w rozmaitych bitwach za brały.)

Pod dniem 19. Grudnia, General Championnet donosi z Rzymu: „Kolumna Generala Lemoine zdobyła Aquila miało w prowincyi Abruzzo na dniu 16. przez szturm do bram przypuszczony. Zaręka kapitulowała na dniu 17. załoga wzięta jest w niewolę. Czerdzięści armat i wiele amunicyi, są owocem tego ważnego zwycięstwa, które pozwala teraz Generalowi Lemoine rozporządzić się w krajach Neapolitańskich, i dopomóc armii Rzymskiej, będącej w pełnym marszu do Neapolu.

General Eblé komendant artylleryi francuskiej był dawniej od dworu francuskiego do Neapolu, postany dla założenia tamże szkoły artyllerycznej. Po odbytych bitwach poznał armaty, nad których sporządzeniem miał dozór; i znalazł między niewolnikami wielką liczbę uczniów. — Kawaleria, która stała w tyle armii Neapolitańskiej została od republikanów, otoczona. Dowodził nią francuz Dajnas; gdy był wezwany do poddania się, odpowiedział: Iż nadto szacuje Francuzów, aby miał się w oczach ich poniżyć, i poddać się bez walczenia. Lecz żołnierze nie byli zdania swego Generala, rzucili broń, a Damas opuszczony od swoich, szukał ratunku w ucieczce.

Minister Francuzki Rivaud pisał następujący list do Dyrektoryatu Cisalpińskiego: „Obywatele Dyktorowie! Proklamacya którą wydałem do Ludu Cisalpińskiego, uwiadomi was o zamiarze powierzonego mi przez Dyktoryat Rządy Francuskiej poselstwa. Zwołałem was do sali waszych sefów, ażebyście natychmiast rozpoczęli urzędowanie, do którego was głosy waszych Prawodaw-

cow wezwali. Nadużycie władzy jednego Generala armij, czynność arbitralna uroczyscie przez Rząd Francuski naganiona, oddaliły was od tych urzędów, sprawiedliwość każe wam do nich powrócić. Jest to dla mnie honorem być przy was w takiej okoliczności tłumaczem mego Rządu. Narod Cisalpiński spodziewa się po was Obywatele Dyktorowie, dowodu cnot Republikanckich które Rząd okazują potężnym. Wasza oyczyna znajduje się w zakłoceniu, od agentów na waszą wolność spryskanych. Zapał i bacność są wam w tym momencie potrzebne. Lecz wojska Rządy Francuskiej przeszły przez Alpy dla waszego wsparcia; jeżeli wasz kraj doświadczy napaści, bronić go będą. Republikanie Francuzcy i Cisalpińscy są sobie braćmi, ich sprawa jest wspólna, i wspólnie iey bronić będą. Lecz gdy wspólne starania powinny się zewnątrz podwoić, bez wątpienia jest jeszcze ważniejszą rzeczą ażebyście zabezpieczyli wewnątrz spokojność, która czyni lżeyszymi koszta wojenne. Mądrość wasza poda wam sposoby zapobieżenia bezprawiom, i przeszkodzenia ażeby te odmiany które powinny przyprowadzić Rząd Cisalpiński do takiego stanu, ażeby już nie potrzebował żadnej dalszej reformy, nie stały się powodem podbudzania niechęci, która powinna być poświęcona dla spokojności publicznej.

(podpisano) RIVAUD.

Ob. François z Neufchateau minister wewnętrzny wydał list okólny do wszystkich administracyow centralnych, tyczący się wewnętrznej w kraju żeglugi. Rząd znając ważność tego obiektu, postanowił w tym celu 12 komisyjow, które w Genewie Altkirch, Zabern, Strazburgu, Maubeuge, Compiègne, Niort, Limoges, Bordeaux, Lugdunie, Arles, Bourges, i Orleans, odbywać się będą, i zatrudnią się tym wszystkim, co tylko ściągają się do połączenia rzek kanałami, lub ułatwienia na nich żeglugi. Komisyja w Genewie zatrudni się połączeniem jeziora Genewskiego z Renem. Komisyja w Altkirch połączeniem Rodanu z Renem, Komisyja w Zabern połączeniem Renu z Murtą etc. Komisyje te złożone są z doskonałych inżynierow. Prace ich będą przygotowaniem do pożytecznych przedsięwzięć, na które z łatwością będzie można znaleźć towarzystwo kapitalistow. Minister wewnętrzny wzywa administracye do przyśpieszenia tymże komisyjom wszystkich planow, mappow, i książek do tej pracy potrzebnych. — Słychać, iż dyktoryat żądał od dworu Toskańskiego wolnego przejścia dla wypędzenia Neapolitańczykow z Liworno.

Przed trzema dniami Dyktoryat Wykonawczy przestał Ciału Prawodawczemu Poselstwo względem stanu departamentow zachodnich. Prawda jest (wyraża w nim) iż tam starają się wznowić wojnę domową, i że wielu emigrantow i nieprzyjaciół nieży wyśiadło na nasze brzegi. Insurgenci zabierają Posylonom listy, odbierają kasy publiczne, zabijają członki administracyow i obywatelów dobre narodowe nabywających. Lecz mieszkańcy departamentow zachodnich niesprzysięgali tym zewnętrzny nieprzyjaciółom; chcą oni być spokojnymi, i pamiętać na dawne swoje cierpienia. Nasi nieprzyjaciele szukają już sposobow wpływania do przyszłych elekcyow, i zapalenia niezgod. Dla przeszkodzenia ich zamiarom i zapewnienia spokojności wewnętrznej, powinniście Obywatele Reprezentanci postanowić jeszcze oświeższe prawo

względem odpowiedzialności okregow etc. — Wyznaczono Komisyję, ażeby podała swoje zdanie względem tego poselstwa.

Poselstwo Dyktoryatu do Rady 500. — Obywatele Reprezentanci! Uplynęły pierwszestry miesiące roku 790, a urzędnicy sądowi dopominają się ze wszech stron o wypłatę swoich pensyow. Niepodobna jest temu zadosyć uczynić, dopoki nienastąpi urządzenie sfosowne do nowego oznaczenia, które Dyktoryat proponował w swoim Poselstwie 1. Mellidora roku 6go. Z innej strony, jest rzeczą nieodbitą, ażeby oddane były fundusze do dyspozycji Ministra Sprawiedliwości na opłacenie Komissarzow Dyktoryatu. Byłoby to uczynić nieiało trudniejszemi obowiązki urzędników przewlekając dłużej oddanie im załużoney nadgrody. Wielu nawet urzędników sądowych znajduje się w nuygwałtowniejszej potrzebie. Dosyć wam zapewne przypomnieć te okoliczności, ażeby was nakłonić do wzięcia ich na iak naytroskliwszą uwagę.

(podpisano) L. M. Révellere-Lepaux.

Przybyło tu dwóch deputowanych z Piemontu, to jest: OOb. Rocci członek tymczasowego rządu i Laville. W pałacu Luxemburskim złożyli hold wdzięczności swego Narodu zapewniając Dyktoryat, iż cały Narod Piemontski żąda być przyłączonym do Francyi. Niewiadomo jeszcze czyli Dyktoryat przyślanie na to przyłączenie z przyczyny, iż w poselstwie przez które doniósł o potrzebie wypowiedzenia wojny Królowi Sardyńskiemu, wyraźnie oświadczył, iż nie ma zamiaru pomnażania swoich zwycięstw; lecz Piemont posiada długi szereg fortec, które stałyby się potrzebnymi Francuzom dla utrzymania w swojej opiece nowych Rządych Włoskich.

Dnia 4. Stycznia.

Redaktor ogłosił następujący wypis z urzędowego listu Generala kommanderującego armią Rzymską podd. 19. Grudnia. — General adjutant Delorme, którego na dniu 17. wyjechał do Porto-Danzo z oddziałem wojska, znalazł w porcie 22. statki Neapolitańskie, 16. Genueńskich naladowanych zbożem, winem, mąką, solonym mięsem, solą, cytrynami, makaronem, co wszystko zabrał. Wszedłszy do miasta znalazł nieprzyjaciół, na których uderzył, zabrał im 30 ludzi, reszta iak nayprędzey uciekla na statkach, których wielką liczbę zatopiono. — Xiążę del Parque mianowany ambassadorem Hiszpańskim do Petersburga, spodziewany jest co moment w Paryżu. — Kontr-admirał Lelarge kasslowany został. — Dnia 2. aresztowano czterech Amerykanow i zaprowadzono do Temple na rozkaz policyi, nie wiadomo jeszcze z jakich pobudek. — Dnia 1. t. m. w tutejszej kapit. y ambassadora Duńskiego, odprawiono obrządek chrztu dzieci konsula Duńskiego. Jedno z nich trzymane było do chrztu przez panią Grand, i przez ambassadora, drugie przez konsula Pruskiego i iego małżonkę. Minister interesow zewnętrznych przytomnym był tej ceremonii, która zakończyła się na wspaniałym uczcie.

Główna kwatera armii Angielskiej przeniesioną została z Rouen do Rennes. Zamiarem tego obrotu jest zbliżenie się ku brzegom, dla lepszego dostrzegania Anglikow, którzy tam zamysłali wybieść. — Donoszą z Bayonny, iż tam znajduje się P. Cabarrus, że otrzymał paszport udania się do Paryża, z kąd ma wyjechać do Holandyi dla swoich interesow domowych. — List następu-

iący z *Liwno* pod d. 14. Grudnia pisany, jest nowym dowodem iak mocno W. Xze *Toskański* naysciślejszą neutralność utrzymywać pragnie: „Statek bombardyerki *Francuzki l'Etoile du Nord*, został gwałtownie zabrany z *Porto Ferrajo* przez dwie szalupy *Angielskie*, pomimo strzelania z bateriow; lecz rząd *Toskański* tak mocno nalegał o oddanie onego, iż natychmiast został wroczonym swemu właścicielowi, przed upomnieniem się nawet Ministra *Francuzkiego*. Potwierdza się, iż na ufilne naleganie Rządu *Toskańskiego*, Anglicy wydali także statek kupiecki *Liguryjski*, naładowany srebrem, zabrany w *Stanowisku Liwno*ny.

Agenci *Francuzcy* którzy niedawno z *St. Domingo* przybyli, zapewniają uporczywie, iż zamiar Generała *Touffaint Louverture*, nie jest uczynić zupełnie niepodległą osadę *St. Domingo*, a tym mniej poddać ją *Anglikom*. Wyszedł tu na publiczność list tego Generała pod 6. Listopada pisany do reprezentantów ludu, którego treść przyłączamy: Obywatele Reprezentanci. Gdy wyznaczenie Generała *Hedouville* do rządu w *St. Domingo* zapowiadało szczęśliwość, iaką iego wielka flawa obiecywała mieszkańcom tego nieszczęśliwego kraju, czy spodziewaliście się, iż przeciwnie wystawi go na największe niebezpieczeństwa, przed którymi go potrafiłem zastronić. Przyłączony tu exemplarz raportu, który przesyłam Dyrektoryatowi, okaże wam iak ten Agent z największymi sposobami dobrze czynienia, oszukał nadzieie prawdziwych przyjaciół wolności, zniechęcając wszystkich lud przeciwko swojej władzy, przez wszelkie nadużycia Praw, które mu służyły za tarczą, pod którą wzniecał niezgody i zapalał bliską wojnę domową. Jakieżkolwiek były przykrości, które ponosiłem od G. *Hedouville*, niepowinieniem był kapitulować z memi obowiązkami. Ochronilem dobro publiczne od niebezpieczeństw na które on je narażał, a w nadgodę tego G. *Hedouville* moje poświęcenie się dla oyczyzny naznaczył piętnem nieślawy. Szczęściem, iż w moim tłumieniu znajduję trwalsze świadectwo. Tym czasem na usprawiedliwienie nikczemnego opuszczenia swych obowiązków, donosi wam Ob. Reprezentanci, iż odłączyłem osadę od *francyi*, iż tam wprowadziłem emigrantów, i że z wojskami *Angielskimi*, ułkutechnilem dawno upragniony zamiar niepodległości. A tak naysczerniejsza potwarz, poparta chytrością, intrygą, i złotem z wysp *Antylskich*, gnębiąc niewinność, wynosząc się nad prawdę, w iednym dniu pozbawia mnie owocu długich moich usług, wierności dla *francyi*, ufilowań, które czynilem, ażeby tryumfowała nad swemi nieprzyjaciółmi. Lecz ufam bezstronności obydwóch rad, sprawiedliwości Dyrektoryatu, a burza nad moją wznosząca się głową, nieustrasza mnie w przekonaniu, iż zostanie rozproszoną przez tych samych, którzy przez swoy stan i obowiązek są podporą niewinności, mścicielami występku, obrońcami wolności i nieprzyjaciółmi tyranii. Wyspa *St. Domingo* uwolniona od grożących jej niebezpieczeństw; pospieszać będzie ku swemu uszczęśliwieniu, które ją oczekuje pod panowaniem praw i wolności, i pod rządem kommissarza *Rhoume*, do którego polecam prosząc go na imie bezpieczeństwa publicznego, ażeby obiał sły, poki Dyrektoryat niepostanowi iak mu iego mądrość doradzi. Niezmienny w moich prawidłach, równie iak zawsze przywiązany do *Francyi*, do wolności, poświęcę wszystkie życia mego chwile, dla ugruntowania pomyślności w *St. Domingo*.—Pozdrowienie Rzeczypospolitey *Francuzkiej*.

(podpisano) *Touffaint Louverture*.

Touffaint-Louverture (mowi ieden z naszych dziennikarzow) ma około 55. lat; ma nader wielkie zaufanie pomiędzy murzynami, którzy go mają za naysilniejszą wolności swojej podporę. Jest to dla nich rzeczą podchlebną, mieć na swoim czele murzyną, którego równym

jest interessem chronić się od dawnych pętow. Pan iego uważając w nim dowcip, pozwolił mu dzielić nauki z swemi dziećmi, po czym z współucznią stał się ich nauczycielem. Nie jest przeto bez wiadomości. Mowi i dosyć dobrze pisze po *Francuzku*. Sekretarze iego są biali, lecz wszyscy iego urzęduicy woieni czarni. Obyczaje iego są proste, lecz pomyślność i pochwały przyzwyczajły go do używania władzy, i uważa się za nayszdolniejszego do rządzenia osadą etc.

Ogłoszono tu Rapport, który Administracya muncypalna w *Cap-Français* wydała dnia 28. Października do innych Administracyow muncypalnych osady. To pismo rzuca nowe światło na przyczyny powrotu Generała *Hedouville*: „Obywatele, nieszczęśliwe zdarzenie w *Port-Liberté* dnia 15. i 16. zaszło, stało się przyczyną trwogi we wszystkich południowych i zachodnich stronach. To zamieszanie wzięło swoy początek z rozkazow Ob. *Manigat* delegowanego od Dyrektoryatu, danych piętemu regimentowi na złożenie broni, z którego wzięto 11. officerow i zaprowadzono do *Kapu*, a Generała *Moyse* skaffowano i z pod opieki prawa wyięto. W tym stanie rzeczy komunikacye były przerwane, życie Europeyckow zagrożone: G. *Touffaint-Louverture* skoro tylko o tym został uwiadomiony, udał się natychmiast na nayspokojniejsze miejsca, i wydał rozkazy szanowania ludzi i własności. Rolnicy z różnych stron zgromadzeni poszli do *Kapu*. Uwiadomiona o tym administracya muncypalna, wysłała na przeciw tej armii deputacyą z zapytaniem o przyczyny tego postępku. Gdy nasza deputacya niepowróciła nazajutrz, agent Dyrektoryatu który już uczynił przygotowania na swoy powrót do *Francyi*, udał się na fregatę *la Bravoure* z swoją strażą i obywatelami, którzy także na trzech fregatach popłyneli do *Francyi*. Generał kommand: *Touffaint-Louverture* uwiadomiony o marszu wojska, udał się do *Kapu*, dla zastronienia tego miasta od grożących mu niebezpieczeństw. Żołnierze tej armii ulkarzali się, iż ich bracia stali się ofiarami w *Port-Liberté*, że officerowie byli więzieni, iż G. *Moyse* został skaffowany, z pod opieki prawa wyięty, i że za to zemścić się zamysłali. Taka była ich odpowiedź z dodatkiem, iż jeżeli chcemy uniknąć krwi rozlewu, do nas iako urzędnikow należało, przedsięwziąć z Generałem kommanderującym nayspieszniejsze środki dla uniknienia nieszczęść, któremi byliśmy zagrożeni. Armia znajdowała się już pod miastem i opanowała zamek *Belair*. Zgadaliśmy od nich imieniem prawa, ażeby nam wyznaczili godzinę i miejsce na którym moglibyśmy się zeyść z Gener: kommanderującym, dla zagodzenia tych sporow. Officerowie posłali Generałowi kommanderującemu do osady *d'Hericourt* nalszą odezwę, który przeczytawszy ją udał się natychmiast do *Kapu*. Tam zatrzymawszy się przez czas potrzebny do dania przywoitych eleceń, ażeby cała armia nie weszła do miasta, dał rozkaz 4. regimentowi pod kommandą Gen: *Dessaline*, ażeby tam wszedł w nayslepszym porządku i zabezpieczył osoby i własności. Generał kommanderujący poprzedza ten regiment, i udaje się prosto do Administracyi muncypalnej, gdzie się zgromadził wielki tłum Obywatelow. Uwiadomił nas o wszystkich swoich staraniach które uczynił, na uspokojenie w pułnocnej i zachodniej stronie zemsty, którą wzbudziło zdarzenie w *Port-Liberté*, zemsty, która kazała się lękać we wszystkich stronach powszechnego zaburzenia; dodał, iż wszystkiemu zapobiegł, mając się za nadto szczęśliwego, iż przybył zawczasu dla przedsięwzięcia wraz z administracyą muncypalną wszystkich środków, które mogą zabezpieczyć święte własności i obywatelskie prawa. Dalsze urządzenia Generała kommanderującego odieły wszelką niespokojność miasta. Administracya muncypalna wydała proklamacyą. Wzlytko do swego powróciło porządku, mamy ukontentowa-

nie donieść mieszkańcom osady, iż ani iedna kropla krwi w mieście nie była rozlaną. Te wszystkie dobrodziejstwa winno jest miasto zabiegom Generała *Touffaint-Louverture* (następują podpisy.)

Rząd musiał odebrać szczeguly o insurrekcyi w *Kairze*. Oto jest co w tej mierze Dziennik półurzędowy wyraża. „Zdaie się bydyć prawdą, iż sławny Dywan zebraany w *Kairze* nie odpowiedział nadzieiom iakie *Bonaparte* o nim powziął. Podług zdania nayszyjszej rady, każda nowość była przeciwna *Koranowi*, a *Koran* wszystko przewidywał. Jeden Generał wychodząc z Dywanu był napadnięty z zaiadłością od *Turkow*, bronił się długo, lecz nakoniec uleść musiał przed przemagającą siłą. Generał *Dupuis* dowiedziawszy się, iż na głos zardrosnych i zapalczywych *Imanow*, Muzułmanów uzbrowieni, zagrażali wyrznięciem instytutu, pobiegł mu na pomoc i zginął w akcji. *Bonaparte* zgromadził natychmiast wszystkie siły iakie miał w mieście, i kazał allarm w bębny uderzyć. 6000 wojska obozem w bliskości stojącego przybiegło z nim się połączyć i straszną rzeź w tych morderczych buntownikach sprawiło, 1500 z pomigdy nich uciekło do meczetu, i prosiło o pardon.—Lecz nie masz pardonu dla zaboycow.—Wszyscy w pień wycięci zostali. Dodają, iż *Bonaparte* cofnął się do obozu.

z *Hagi* dnia 5. Stycznia.

Wczoray Generał *Brune* przybył do miasta naszego, a Generał *Hatry* oświadczył tuteyszemu rządowi, iż wkrótce stąd wyjedzie dla obięcia rangi inspektora armii w prowincjach południowych.—Dyrektoryat przyzłał poselstwo do pierwszej izby, donosząc, że rząd *Francuzki* ulkarza się na to, iż *Batawowie* dotąd ieszczę wspólnemu nieprzyjacielowi (*Anglikom*) żywności dostawiają. Ztąd Dyrektoryat żądał, aby wywoz wędzonego i solonego mięsa był zakazany.—Przybyło tu 200 rekwizycyonistow z wewnętrznych okolic *Francyi*, którzy zaraz do tuteyszych korpusow wcieleni zostali.—Pierwsza izba obstaie przy Dekrecie, aby wszyscy urzędnicy, którzy do 15 zeszłego Lipca nie ukazali się na zgromadzeniach pierwiastkowych, postradali urzędy swoje.

z *Konstantynopola* dnia 6. Grudnia.

Położenie miasta naszego i gabinetu nie interesują, tego teraz nie okazuje. Dla wielkich burzow na *Archipelagu*, komunikacya jest przerwana, i dotąd żaden okręt przez *Dardanellę* tu nie przybył. Dla teyże samey przyczyny *Porta* żadney od kilku dni nie ma pewney wiadomości o działaniach połączonych eskadrow. Procz tego rapporta często odbierać zwykła fałszywe.—Od niejakiego czasu rozmaite okręty odchodzą ztąd na morze *środoziemne*, zawczoray popłynął tam okręt *Rossyjski* wodką i żywnościami naładowany.—W. Węzyr pracuje teraz z nayszyjszą skrytością nad planem zniszczenia *Basmana-Oglu*, który teraz w nayszyjszej zostaje nieczynności, i siłsze się nakładać wszelkich rekwizycyow, które mogłyby być uciążliwymi dla okolic po obu brzegach *Dunaju* położonych. Uwazano także, iż terazniejszy *Hospodar Wołoski* chociaż się okazywał zawziętym nieprzyjacielem *Basmana-Oglu*, żadney iednak nad nim zemsty nie odniósł, chociaż ta z łatwością mu przychodziła.

z *Peterzburga* dnia 25. Grudnia.

Na dniu 26. Listopada (dawnego stylu) Deputacya kapituły zakonu *S. Jana Jerozolimskiego* otrzymała u Imperatora Imci publiczną audyencyą.—Za wezwaniem wspomnioney kapituły, kawalerowie i kawalerki wszelkiego gatunku zakonu *Rossyjskiego*, zebrały się u dworu o godzinie 10. z rana w sali *S. Jerzego*. Po tym za danym nayszyjszym rozkazem pod przewodnictwem magistr ceremoniow, niesione były w paradzie uroczystey od 4. urzędnikow nadwornych, znaki nayszyjszej dostojności Imperatorskiej, iako to korona od marszałka nadwornego hrabiego *Tolstoi*, berło od koniuszego *Torczukow*, iabłko imperyi od marszałka dworu *Guriew*, a chorągiew imperii od marszałka dworu książęcia *Wazemskoi*. Te insignia złożone zostały z uszanowaniem na stole po prawey ręce tronu stojącym, sztandar zaś odebrał Generał leutnant *Czerykow*, a którą przez cały prze-

ciąg ceremonii stał po prawej stronie tronu, mając dwóch kawalerów przydanych sobie do asystencji. O godzinie 11. wszedł do sali N. Imperator z N. Imperatorową i W. książętami, wszystkie wysokie osoby zajęły też ławki miejsca jak w dniu 8. Poczym deputacya przypuszczona była do audyencji w następującym porządku. — Najprzód szedł najwyższy magister ceremonii, po tym urzędnicy zakonu obu ostatnich klas *Roffyjskich* parami, a dopiero deputacya, to jest najprzód dwóch kawalerów z dobytymi pałaszami i nakrytą głową, potem chorągwy zakonu z sztandarem i dwoma asystentami, dalej znowu dwóch kawalerów z dobytymi pałaszami, sekretarz zakonu, potem 4. kawalerów z insygniami zakonu, i aktem proklamacyi, pomiędzy którymi kanclerz książę *Bezhordko* niósł koronę, za nim szli parami kawalerowie, a naostatku hrabia *Litta* mający 4 paziów obok siebie, 4 przed sobą, i 4 za sobą. Za zbliżeniem się do tronu i uczynionym potrojnym pokłonem hrabia miał mowę, czytał proklamacyę i wykrzyknął Imperatora Jmci W. Mistrzem zakonu S. *Jana Jerolimskiego*. Podkanclerzy wstąpiwszy na czwarty stopień tronu, odpowiedział Deputacyi imieniem Cesarza Jmci. Po czym Imperator, W. książęta i wszyscy kawalerowie zakonu S. *Jana Jerolimskiego* dla złożenia przysięgi nakryli głowy, dobyli szpady i schylił się równie jak chorągwy chorągiew zakonu. — Gdy potem szpady znowu pochowane i głowy odkryte zostały, hrabia *Litta* stanąwszy na drugim stopniu tronu oddał Imperatorowi Jmci akt proklamacyi i znaki zakonu S. *Jana Jerolimskiego*, które konsyliarz tajny *Rostopszyn* przyjął, i na stojącym po lewej stronie tronu stoł złożył. Po czym N. Imperatorowa i W. książęta złożyli swoje powinszowania, a po nich wszyscy kawalerowie zakonu przyklękając, mieli honor ucałować rękę N. Imperatora i N. Imperatorowej. Po skończonej całej ceremonii, W. Mistrz na ambasadora cesarskiego hrabiego *de Cobenzl* włożył W. Krzyż tegoż zakonu, i mianował kawalerów tegoż zakonu książęta *Czartoryjskiego* młodszego (starzy bowiem otrzymał przed rokiem kommandę z pensją) hrabiego *Choiseul Gouffier*, hrabiego *Chreptowicza*, P. *de Niepris*, *Choiseul d'Alicourt*, książęta *Lubomirskiego*, *Panów de Fouvet*, *de Poyt*, i *de Sade* Kommandorami zakonu. — Naostatku Imperator Jmci z całą familią udał się do swoich pokoiów, a insygnia Imperyi i zakonu w zwykłym paradyżu zaniezione zostały do pokoju brzyllantowego.

Od granic *Austryackich* dnia 12. *Stycznia*.

W tych czasach kilku kuryerów z *Paryża* do *Wiednia* przyjechało, po ich przybyciu rozeszła się pogłółka, jakoby rząd *Francuzki* wypowiedział wojnę *Królowi Czeskiemu* i *Węgierskiemu*, tudzież *elektorowi Saksiemu*. Ambasador *Hiszpański* odebrał przed iżeszć dniami depesze z *Paryża* od swego kolegi kawalera *Azara*. Nie są one zapewne całkowicie od dworu *Madryckiego*, którego związki z dworem *Wiedeńskim* są nader szczupłe; zda się, iż bardziej tyczą się Dyrektoryatu *Francuzkiego*. Tenże Ambasador odprawiał przed trzema dniami długą u naszych ministrów konferencyę; domyślał się, iż pokój z *Francją* byłby zamiarem. Zda się, iż *Francuzi* starali się dotąd wszystkie interesy zwłoczyć, i nie chcieli mieć do czynienia tylko z każdym dworem z osobna. — Z pomiędzy szczegółów zająć przez *Neapolitańczyków Rzymu* (iż teraz przez nich opuszczanego) donoszą, iż mieszkańcy którzy byli stronnikami *Francuzów*, dopuścili się największych zbytków; iż dali ukrop i wrzucą oliwę na wołka *Króla Neapolitańskiego*, i że przez to ściągali na siebie okropny rabunek przez 24. godzin trwający. Dodają, iż ochotnicy z *Kalabrii* najprzód rzucili się do szturmowania i weszli do miasta, w którym kilka tysięcy ludzi zostało zabitych. Czynią tu zarzuty względem poruszeń naszych wołk we *Włoszech*, i twierdzą, iż w tych dniach 20. tysięcy wołk *Austryackiego* pomknęło się ku *Rawennie* i *Rimini*; lecz poki rząd nie w tej mierze nieogłosi, należy wątpić o wszystkich doniesieniach z *Wenecyi*. — Pomykanie się korpusu pod kommandą Generała majora barona *de Laudon* zostało, i szesnastu kompaniów strzelców *Tyrolskich*, zupełnie się potwierdziło: Jedni uważają w tym bliższy moment deklarowania się dworu naszego, inni zwyczajne tylko ostrożności skutki. *G. Bellegarde* po uczynionych

w kraju *Gryzonów* rozporządzeniach, pojechał na nieiały czas do *Wiednia*. — Generał kwaterymistrz *Schmidt* przybył tam także z ważnymi depeszami z głównej kwatery w *Friedberg*. — Będący w *Turyinie* poseł *Roffyjski* hrabia *Stakelberg* już przybył z tamtego miasta do *Wiednia*.

z *Bruzelli* dnia 3. *Stycznia*.

Ośm kolumn wołk, każda składająca się z 5 do 600. tak kawalerii iako i piechoty, mają wyruszyć razem, i obrocić marsz w rozmaite strony Departamentów, do których insurgeneci schronili się. Ten krok spodziewać się kaze naysposobniejszych skutków, byle tylko wspólnie i dokładnie był uzupełniony. — Zaciężni z Departamentu *de l'Our* dążą do *Paryża*, i wgląd krajów *Rzplty*, gdzie do wołka wcieleni będą; przeciwnie zaś zaciężni z dawniejszego *Belgium* maszerują do *Strazburga*, gdzie w armii *Mogunckiej* i *Szwajcarskiej* umieszczeni zostają. Zapewniają, że za nadejściem wiosny uformowany będzie po nad brzegami morza korpus od 30,000. wołka. Składać się on ma w trzech częściach z nowo zaciężnych, którzy przez zimę wyćwiczeni i uformowani zostali, a czwartą składać będą dawni żołnierze.

z *Kolonii* dnia 5. *Stycznia*.

Odbieramy następujący list urzędowy pod datą późniejszą od ostatnich doniesień z *Wiednia* przez *Konstantynopol* idących. — Wypis z listu Gen. *Manscourt* kommandanta artylerii w *Alexandryi* dnia 18. *Brumaire* roku 7. — „Jesteśmy tu w najlepszym i nayspokojniejszym położeniu. Jemy wybornie i płatni jesteśmy dobrze, i sam procz mojej gaży generalickiej, odbieram na sto 1500 franków co miesiąc. Spodziewamy się z pewnością pokoju z *Portą*, która bez wątpienia znajdzie korzyść dla siebie rzeczą, odbierać haracz z *Egiptu*.

z *Rastadu* dnia 3. *Stycznia*.

Nota którą Ministrowie *Francuzcy* nad 2. *Stycznia* podali Deputacyi *Rzeszy* względem wołk *Roffyjskich*, była w następującej osnowie: „Niżej podpisani Ministrowie pełnomocni *Rzplty Francuzkiej* do negocjacyi z *Rzeszą Niemiecką*, są od swego Rządu obowiązani uczynić Deputacyi *Rzeszy* wyraźne oświadczenie: iż jeżeli *Seym Ratyhoński* pozwoli na wniknięcie wołk *Roffyjskich* w terytorium *Rzeszy*, lub jeżeli się temu skutecznie nie sprzeciwi, na ten czas przechodzą armii *Roffyjskiej* przez terytorium *Niemieckie*, uważany będzie iako zgwałcenie neutralności z strony *Rzeszy*; iż negocjacya odprawiana się w *Rastad* będzie zerwana, i że *Rzplta* i *Rzesza* powrócą do tego stanu, w jakim się te obydwa kraje znajdowały przed podpisaniem przedugodnych warunków w *Leoben*, i przed umowionym zawieszeniem broni. Do tego oświadczenia które podaje surowość okoliczności, niżej podpisani przyłączają z ukontentowaniem nayszywniejsze zapewnienia o skutecznych skłonnościach swego Rządu dla ulżenia i zaspokojenia *Rzeszy*, i o szczerą chęć ażeby tak mało przewidziane zdarzenie, które jest zamiarem tej Noty, a które mogłoby się stać tak okropnym dla wewnętrznej spokojności *Niemiec*, nie zniszczyło prawie już uiszczonej nadziei doskonałej zgody i wiecznego między dwoma Narodami pokoju. Nikt wreszcie nie może być oszukany względem pobudek i celu Gabinetu *Petersburskiego*. Nadewszystko Deputacya *Rzeszy* nadto jest interesów *Europejskich* wiadoma, ażeby nie miała jasno widzieć, iż *Roffya* przez lat iżeszć utrzymując wojnę bez mieszania się do niej, nie zabiera się dziś tak otwarcie do stanu napaści przeciwko *Francji*, iak tylko dla przeszkodzenia pacyfikacyi krajów lądowych, i w niemniej widocznym zamiarze pokrycia wielkiej uzurpacyi, o której od dawnego czasu zamysła. Niżej podpisani nie wątpią, ażeby Deputacya w tym postępkach Rządu *Francuzkiego* nie miała dostrzegać nowego dowodu spokojnych jego skłonności, oraz podających się pory dla *Rzeszy*, iżby chroniąc się osobistego niebezpieczeństwa, nabyła świeżych praw do przyjaźni *Rzplty*. Zapewniają Ministra pełnomocnego *J. C. Mci* o swoim znakomitym poważaniu. — w *Rastad* dnia 13. *Nivos* (2. *Stycznia*) roku 7go *Rzplty Francuzkiej*.

(podpisano) *BONNIER, JEAN DEBRY, ROBERJEOT*.

Inna Nota w tejże samej okoliczności w mocniej-

szych wyrazach oddana jest przez legacyę *Francuzką* hrabiemu *de Lehrbach*. Słychać, iż żądaniem jest rządu *Francuzkiego*, aby wołka *Roffyjskie* nawet przez kraje *Austryackie* nie przechodziły. — Zapewne teraz wszystkie negocjacye względem sekularyzacyi i *Erenbreitsteinu* przez kilka tygodni przerwane zostaną, jeżeli kongress zupełnie się nie rozeydzie. Listy z *Wiednia* zapewniają, iż wołka *Roffyjskie* przez *Znam*, *Krems* i *St. Polten* do *Braunau* się udały. Inni dają im przeznaczenie do *Włoch*.

z *Frankfortu* dnia 5. *Stycznia*.

Nota którą Ministrowie *Francuzcy* podali w *Rastad* względem marszu wołk *Roffyjskich* wzbudziła nadzwyczajne wrażenie. — Ta nota sztafetami rozefana jest po różnych dworach. Zeszłej nocy przejeżdżał tędy kuryer z *Rastadu*, wiozący depesze do *Berlina* dla *Ob. Sijes*. — *Niemcy* znowu pożarem wojny są zagrożone, gdyż zdaje się, iż *Rzesza* prawie nieuchybnie w ten zamęt okoliczności wciągnięta zostanie. Nie tylko Deputacya ale cała *Rzesza* chce czynić cesarzowi przełożenia względem marszu wołk *Roffyjskich*. Wielu podaje teraz zapytanie, czyli Dyrektoryat *Francuzki* pomiędzy kraje *Rzeszy Niemieckiej* mieścić także będzie *Austryę* i *Czechy*. — Ponieważ ministrowie *Francuzcy* w *Rastad* względem marszu wołk *Roffyjskich*, podali także notę ministrowi *Austryackiemu*, która jest jeszcze mocniejsza od tej, którą deputacya *Rzeszy* od nich odebrała, przeto można z tej noty wnosić, iakie jest sytema i skłonność rządu *Francuzkiego* względem gabinetu *Wiedeńskiego*. Stosunki obu tych mocarstw są w bardzo nabsiecznym położeniu. — Mówią, iż w przypadku nowej wojny linia demarkacyjna dalej posunięta będzie. Z strony *Francuzkiej* porobione są wielkie i daleko rozciągające się plany. W arsenalach w *Hunindze*, *Landau* etc. dniem i nocą pracują. Nawet w największe mrozy nowi rekrutowi odbywają musztrę 2. razy na dzień w kościołach *Strazburskich*. — Niektóre okolice na prawym brzegu *Renu*, musiały oddać *Francuzom* 1,600,000 liwrow w kontrybucyi, i 200,000. zł. w rekwiizycjach. — Część wołk *Francuzkich* idąca do wyższego *Renu* otrzymała kontrordynans, i jest już w powrocie do *Moguncyi*. — Wiadomość iakoby *Francuzi* chcieli odstąpić od blokady *Erenbreitsteinu*, była fałszywą. — Według dzieł rocznych *Monarchii Pruskiej* w *Berlinie* wychodzących, Dyrektor *Achard* odkrył ważny wynalazek, to jest, iż rodzaj wielkich rzepów *tornipsy* zwany, które w krajach *Magdeburgskich* trójkrotnie są utrzymywane na karm dla bydła, zawiera w sobie znaczną ilość cukru. Okazano *Królowi*, próbę zrobioną z tych *tornipsów* cukru który przez taniość swoją wielki krajowi przynieść może pożytek, uwalniając go od opłat, które nowemu światu i handlującym narodom dawać potrzeba.

Od brzegów *Elby* dnia 8. *Stycznia*.

Dla wielkich lodów od 4. tygodni wszelka komunikacya między *Anglią* i *Cuxhaven*, tudzież *Hamburgiem* ustala. — Uważano tu, iż w niektórych okolicach mrozy cięższe były na południu, iak na północy, i tak np. dnia 25. *Grudnia* mroz w *Hamburgu* był 18 stopniów, gdy tym czasem w *Odensie* był tylko 10. a w *Kopenhadze* 8. stopniów.

Podana niedawno Nota od Ministra *Francuzkiego* Senatowi *Hamburgskiemu*, była w następującej treści: „*Rzplta Francuzka* żąda niezwłocznego uwolnienia *Napier-Tandego* i innych uwięzionych *Irlandczyków*, którzy wstąpili w służbę *Francuzkiej* zostawali. Odmówienie w tej mierze uważane będzie za krok nieprzyjacielski przeciw *Rzplcie*.“ Senat odpowiedział, iż Konstytucya *Rzeszy* wymaga, aby rzecz ta przełożona była zgromadzeniu cyrkulu niższej *Saxonii*. Minister posłał tę odpowiedź do *Paryża*, a sam w cichości czeka dalszego wypadku.

z *Zurich* dnia 1. *Stycznia*.

Gazeta nasza zawiera w sobie następujący artykuł: *Z Turyinu* dnia 21. *Grudnia*. Armia *Francuzka* we *Włoszech* podzielona jest na dwa oddzielne korpusy, jeden pod kommandą Generała *Championnet*, drugi pod Generałem *Joubert*. Pogłoski iakoby ten ostatni miał złożyć swoją dymisyę, są bez żadnego poparcia. — Rozchodzą się

wieści. iż Król Sardyński z całą swoją rodziną, oraz Xże Parmeński zostali aresztowanymi.

z Lucerny dnia 2. Stycznia.

Potwierdza się, że Ob. Rapinat zostanie w Szwajcaryi jako kommissarz rządu Francuzkiego; jest on teraz umocowany do ułatwienia tego wszystkiego z rządem naszym, co się tyczy 18. tysięcy wojsła polikowego, które ma być dostawione francuzi, i dla tego zaszczycony jest rangą żołnierską wyrownyującą randze Generała dywizyi. Ten Kommissarz zatrudnia się na nowo odebraniem zaległych summ pochodzących z kontrybucyi od kantonów Zurich, Berny, Lucerny, Soleure, i Fryburga, które w początkach rewolucyi naszej były należone, i jedna część tych kontrybucyi na tymczasie wypłaconą była, i spodziewano się, że francuzi resztę wymagać nie będą; lecz Rapinat powtórnie teraz żądał dwóch millionów; to jest: 400,000. liwrow, od Zurich, tyleż od Lucerny, tyleż od Berny, i 200,000. od Fryburga.

Przybyła tu wiadomość z Włoch, iż Francuzi na dniu 20. Grudnia do miasta Neapolu wniknęli.

z Werony dnia 22. Grudnia.

Wojsła Francuzkie które składały kordon od strony naszych granic, rozciągnęły się teraz wzdłuż rzeki Mincio. W znaczniejszych miejscach linii demarkacyjnej zostało tylko kilka oddziałów kawalerii. Francuzi rzucili most na rzekę Po, i przedsięwzięli nowe środki dla usposobienia Mantui do trwania długiej obrony. Niedawno bramy tej twierdzy przez dwa dni były zamknięte; Nakazano nowy zaciąg młodzieży, i wszystkie konie zabrano w rekwizycję.

z Wenecyi dnia 28. Grudnia.

Wojsła Cesarzkie w okolicy Udine i Karyntyi w największym są poruszeniu.

Zaburzenia niejakie okazują się w Rzpłtey Cisalpińskiej, bądź to z powodu zaciągów wojskowych i wybieranych kontrybucyi, bądź z powodu ustawicznych odmian przez agentów Dyrektoryatu francuzkiego do tej Rzpłtey wprowadzanych. Od czasu zamknięcia klubów, partya Jakobińców iawnie się oświadczyła przeciw Francuzom, połączwszy się z stronnikami rządu monarchicznego i osobami nieukontentowanymi, na których we wszystkich klaskach niebysza. General Joubert, zatrudniony rewolucją Piemontką, i urzędzeniami wojskowymi po nadbrzeżach Rzpłtey Liguryjskiej, iako też wzdłuż Adygi i Mincio, wcale się nie miesza do rządu Cisalpińskiego. Dyrektoryat i Ciało Prawodawcze Rzeczypospolitey Cisalpińskiej, nie są dotąd zupełności: wielu urzędników publicznych wymawia się od sprawowania lub przyjęcia urzędów administracyjnych. — Ogłoszono dnia 19. t. m. rozkaz następujący: „Stosownie do wyroku d. 21. Frimaire, kommissarza Władzy Wykonaw: Rzpłtey Francuzkiej, Ob. Rivaud, którym zapowiedziane jest rozwiązanie wszelkich towarzystw zatrudniających się kwestyami politycznymi, i zamknięcie zupełnie miejsc ich posiedzeń w całym kraju; stosownie do urzędzeń w tym wyroku zamkniętych i do rozkazu im kommuunikowanego: przez który włożono na mnie obowiązek pod osobistą odpowiedzialnością, ich niezwłocznego wykonania; towarzystwo polityczne w okręgu Brescia, pod nazwiskiem kół konfitycynnego, jest rozwiązane, i miejsce jego posiedzeń jest zamknięte, z tym wyraźnym zakazem, ażeby nikt podobnych zgromadzeń nowych otwierać się nie wazył, a w przypadku nieposłuszeństwa, iako buntownik karany będzie. (Podpisano) Kommissarz: miaśta Poujet.

z Medyolanu dnia 29. Grudnia.

General Joubert przyjechał tu na dniu 24. Wczoraj wyjechał do Medeny, gdzie założy główną swoją kwaterę. Co dzień ściągają się tu wojsła Francuzkie których większa część ucieka się ku granicom krajów dawniej Weneckich. Wczoraj ogłoszono tu następujący raport. — Z głównych kwatery w Rzymie dnia 26. Frimaire (16. Grudnia). General Mack udał się aż do brzo-gów Tybru w zamiarze odcięcia armii. Dnia 11. General Macdonald odebrał rozkaz maszerowania do Catalupo. Generalowie Rey i Dufour mieli ciągnąć w toż samo miejsce przez drogę Rzymską, a General Le Moine udał się do Montebellano i Aquila. Kwatera główna założona została w Catalupo. General Mack oto-

czony przez takie obroty wojsła, za nadejściem korpusów naszych cofnął się ku Frescati i Albano, kolumna nieprzyjacielska przeszła około Rzymu którego już panami byliśmy, a na dniu 15. wszystkie przygotowania do ataku poczynione były. Zład wypadła potyczka na równinach de la Storta, gdzie 11. pułbrygada, 7my i 25ty regiment strzelców konnych, atakowały i zniszczyły znaczne korpusy infanterii i kawalerii nieprzyjacielskiej, 1200 jeńców, armaty i sztandary, były korzyścią dnia tego. Nazajutrz inne rozproszone oddziały broni złożyły. Reszta armii Neapolitańskiej jest w zupełnej retyradzie a wojsła nasze ściągają ciągle nieprzyjaciela, i już opanowały kilka miast na gruncie Neapolitańskim, sama stolica niezwłocznie zagrożona jest.

(podpisano) CHAMPIONNET.

Od granic Włoskich dnia 27. Grudnia.

General-Adjutant Clauzel który podał Królowi Sardyńskiemu do podpisania akt stanowiący nowy rząd tymczasowy Piemontki, otrzymał od Króla w podarunku obraz kosztowny ozdowienie opuchły, który przysłał wprawdzie, lecz go Dyrektoryatowi odesłał. — Mówią iż Dyrektoryat z polipłką G. Joubert ku Królowi Sardyńskiemu wcale jest nie kontent, i kto wie czy potwierdzi zawartą przez niego z Królem konwencją, iako zbyt dla tegoż łagodną.

Za przyczynę klęski Neapolitańskiej kładą niektórzy, iż jedna kolumna powinności swojej nie dopełniła, i za późno atakować zaczęła. — General Rusca zajął całą prowincję Neapolitańską Abruzzo, którą już zupełnie zrewolucjonował.

OBWIESZCZENIA.

Ponieważ względem znieżenia podanych więcej jak wiodnym kraj ofiadłych (Sujets Mixtes) przy konwencyi Petersburskiej pod dniem 15. (26) Stycznia 1797. zawartej umowionej, szczególnie obwieszczenie na dniu 31. Stycznia r. t. do wiadomości powszechnej podany został, z którego każdy (dokogo to należy) tak z wydanych w tej mierze Cykularzów iako i z Obwieszczenia samego przy Kancelaryi Wojennej Ekonomicznych, Regencyach, Landratów i Kommissarych Powiatowych i sprawiedliwości znajdujących się, nauczyć się w tym oświecić może, przeto okoliczność takowa podaje się do wiadomości ogólnej. — w Warszawie d. 10. Grudnia 1798.

J. K. Mci Pruski Południowych Kamera Wojskowa Ekonomiczna.

Chcąc aby Publiczność w dostaniu papieru stemplowanego i kart tak w mieście Warszawie, iako i przedmieściu Praskim wielką znalazła łatwość, oraz aby Kancelaryi miały potrzebne bezpieczeństwo, postanowiono zostało, iż przedać onych ma być wolną pod pewnymi warunkami; wprzód jednak nim przepisy takowe ogłoszone, podaje się tymczasem do wiadomości publicznej; iż znaleźć można następujące gatunki papieru stemplowanego. — a) Arkusz po 80. Talarów. 50. T. 48. T. 24. T. 20. T. 18. T. 12. T. 10. T. 6. T. 5. T. 4. T. 2. T. 16. dobrych groty, a. T. 12. d. gr. 2. T. 1. T. 12. d. gr. 1. T. 8. d. gr. 1. T. 20. d. gr. 18. d. gr. 16. d. gr. 12. d. gr. 10. d. gr. 9. d. gr. 8. d. gr. 6. d. gr. 5. d. gr. 3. d. gr. 2. d. gr. 1. i po 1/2 d. gr. 1. d. gr. 1/2. — b.) Plenipotencye stemplowane po 10. 10. d. gr. 8. d. gr. — c.) Karty stemplowane, takie kart tarokowych w między rzniętych 1. T. 8. d. gr. ditto 1. T. ditto 16. d. gr. Francuzkich ditto 12. d. gr. 10. d. gr. 8. d. gr. Niemieckich 12. d. gr. 10. d. gr. 8. d. gr. 4. d. gr. 2. d. gr. Co się zaś tyczy używania papieru i plenipotencyi, takowe oznaczone zostało w Edyktie Stemplowym pod d. 15. Maja 1766. i w Patencie względem zachowania przepisów Edyktu wykonanych. Przedać takowa praktykowała się dotąd w Warszawie i Przedzie przez kupców szczególnych do tego przyiętych; a nadgród dwóch procentów była im za to oświeczona. Z tym wszystkim iest wolą Kamery J. K. Mci Pruski Południowych Wojennej-Ekonomicznej niżej podpisanej, aby od daty niniejszego obwieszczenia handel takowych materiałów stemplowych w Mieście Warszawie i przedmieściu Praskim (iako się wyżej namieścił) był wolnym, a bawięcy się tąż przedadają zyskiwali 4. procent remuneryacji. Kto ma ochotę brać ryczałtem materiały, może onych dostać ze składu głównego dla Miasta Warszawy przeznaczonego za 4. procent Rabbatu. Skład ten znajduje się teraz w Pałacu Kolegiów Krajowych: należy się pytać o Kasyera Stemplowego i Konsyliarza Kommissyi Hollmanna; gdzie negocjacja o takowy materiał zrobić można w lecie od godziny 9mej, a w zimie od godziny 10ej do południa. Aby jednak Kasyer tenże, drobnotkami aodziać tego nie był zatrudniony, stanowią się, że ten tylko, który w znacznej kwocie, a najmniej za 50. Talarów Łączunko, żądać będzie tychże materiałów, i takowe w gotowiznie moneta grubą zapłaci, do ryczałtowego onych kupna przypuszczony zostanie. Gdyby zaś kto życzył ciągle zaopatrywać się w siebie skład utrzymywać, i dopełniać go zawsze przez zakupowanie świeżych materiałów gotowizną, w takim razie Kamera J. K. Mci iest skłonna nawet i na to zezwolić, i jednak żądane będą za kaucją bezpieczną na dobra Ziemskie, lub domy murowane zapisać się powinna, a kwotę materiałów na skład branych odpowiadająca. W przypadku, gdyby ktokolwiek z kupujących materiałów stemplowych na procent, lub biorący one na kaucję, nie mógł ich sprzedać, takowe przyjęcie będą na powrót przez generalny skład stemplowy, pieniądze zaś za nie dane, za potrąceniem 4ch procentów akkordowanych natychmiast zwrócone zostaną. Samo się jednak przez się rozumie, że Materiały te zwrócić się mające, powinny być czytelne i w tym stanie w jakim były dane na sprzedaż. Bydź może, że przy takowym urządzeniu, szczególnie gatunki papieru lub kart znajdować się nie będą. u Kupców za gotowe pieniądze składy utrzymujących, a jednak żądane być mogą przez kogo, aby więc nikt żadnych w tej mierze nie miał trudności. Kamera J. K. Mci wydać każdemu znaczny skład materiałów takowych P. Tempelhoff Kapitanowi i Kasyerowi Prowincyałnemu Cla, nie daleko rezydencyi Kamery na kowrzie celnej w tych samych zabudowaniach mieszkającemu, gdzie był dawniej skład Polki Papieru stemplowanego. Tym sposobem zawsze będzie można takowemu zaradzić niedostatkowi. Zresztą Kamera J. K. Mci nie mogła nie dostrzedz, że żydzi ofobliwicy Papier i Karty stemplowane wyższą ceną przedają, niż są

stemplowane. Takowe bezprawie zakazuje się pod karą 800 Talarów za każdą kontrawencyą ścigać się mającą. Ten zaś kto będzie w stanie dowieść i wyjaśnić takowe przejęstwo, oprócz zamilczenia jego nazwiska, jeżeli tego żąda, połowę kwoty za karę wyznaczoną pozyska. Dan w Warszawie dnia 12. Grudnia 1798:—

J. K. Mci Pruski Południowych Wojskowa i Ekonomiczna Kamera.

Kommissya wspólna przez Nayaśniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewsko-Pruski do upadłych sześciu Banków, to jest: UUr. Piotra Teppera, Karola Schultza, Fryderyka Kabryta, Prota Potockiego, Macieja Łyszkiewicza, i Jana Dawida Heislera wyznaczona. — Wam iakichkolwiek imion wdownie i lynowi Fremaux pod tą firmą domowi w Amsterdamie, i wszelkie jego fundusze mającym sobom, z osobą i dobrą waszych rolkazów, abyście za tygodni dwanaście od daty ogłoszenia niniejszego edyktalnego Pozwu przez Gazety Warszawskie, prawnie osobicie lub przez swego plenipotentu tu w Warszawie w pałacu Tepperowkim na ulicy Miodowej przed sądem Kommissyi niniejszej stawili się, na popieranie wierzytelności Fryderyka Kabryta, oraz wyznaczonych do teyże masy Prokuratora i Administracyi, którzy stosując się do kłiąg, korespondencyi i kontokurrantów, wam poślane fundusze na sarysfakcyę ciagnionych na was summ dowodzących, a przyczynę że Waszmość trawów Kabrowkich niektórych nie akceptowaliście, i niektórych akceptowanych całkowicie nieoptaciliście, dla tego pozwani iestście, abyście obrachunek między masą Kabrytowill'a a wami w tej mierze zachodzący uczynili, i na sarysfakcyę masy Kabrytowickiej, iako się od was w reszcie okaże, fundusze wam dane zwrocili, oświadczając wam, że Tratty Meysnerowickie na złotych Hollenderkich courant 45,400. pomiędzy funduszy przez Kabrego wam poślane, a przez was tu do Warszawy odesłane i zaarsztowane, iako też i inne w krajach względem spraw upadłych Banków do niniejszej Kommissyi poleczone, h znajdujące się fundusze, bądź wam prześlane, bądź własne wasze, pod niniejszy areszt podchodzą, i na sarysfakcyę masy Kabrytowickiej, iako wynaleziona będzie, wskazane zostają. Wy zaś fundusze Fremaux mający, które niniejszym Pozwem edyktalnym u was się aresztują; pozwani iestście o to, abyście takowe fundusze do sądu Kommissyi Bankowej komportowali, i o nich donieśli. Dla czego macie się stawić, lub w przypadku niestawienia się, i nie zapłacenia należących summ powodom, wyrokom niniejszej Kommissyi ulegać, pod rygorem w prawidłach swej Kommissyi przepisanyh będących. — Dan w Warszawie w Kancellaryi Kommissyi dnia 10. Stycznia 1799. R.

A. M. Mędrzecki (L. S.) T. Wędychowiski S. K. B. Pisarz S. K. B. Regent.

Licytacya Dobr. Z wyroku Kommissyi Bankowej, przez Nayaśniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewsko-Pruski wyznaczony, w Warszawie agituujący się, za znieśieniem się z Przesłanną Regencyą tutejszą wydanego, Administracya masy krydalney zmarłego Karola Schultza, bywzego Bankiera Warszawskiego, uwiadoma Przesłanną Publiczność, iż dobra mieyskie, teoz nigdyś Ur. Karola Schultza, dziedziczne w Warszawie lityuowane iako to: — Sub Nro podług Taryfły 570. 599. 600. 645. Dobra mieyskie Tłumackie zwane, które całkiem, lub na części podzielone, wraz z gruntem dziedzicznym, sprzedane zostały, mające obfiterny brukowany dziedziniec w kwadrat, na około piękną Architekturą, różnych kamienic zamurowanych, i dworkami zabudowane, na przelazt wyjazd, od Lefna i Bielańskich ulic, oraz z boku od ulicy Długiej, wprost Cuhtauzu mające, i Sub Nro: 605. zabudowania Pruskie zwane z gruntem dziedzicznym. Niemniej grunta czynszowe, do dziedzictwa possessyi Tłumackie zwanych należne, na których następnie wyrażeni Emphiteuci, mają swoje własne possessye, grunty zaś dziedziczne z którego czynszują, sprzedanym zostanie. Ktore to possessye Numerami następującymi wyszczególniają się 598. Possessya JP. Milowy po Wagnierze 597. Teoz po Łukaszewskich 572. Possessya Lemańskiay wdowy po Nowińskich 571. Sobolewskich 569. Sobulńskich 567. Beslera 568. Klossa 566. Breynicha 565. Krygłowy wdowy 564. Ulmitzowy wdowy 644. Waynoffowy wdowy 740. Klossa po Siedleckich 741. Schultza rymarsza 740. Węzka. — Także Nro 737. Dworek Danglowickie zwane, na rogu Ulic Lefna i Rymarska zwanych lityuowane, drewniane, i w części z Pruskiego muru składające się. Jako też Nro 1075. 1074. Dworek murowany z zabudowaniami obszernymi i Ogrodkiem, na Ulicy Królewskiej czyli konfiskim Targu, przy pałacu dawniej Salski zwany, na gruncie czynszowym Gzybowicki zwany lityuowany. — Naofiatek Nro 2991. 2950. Magazyn z placem obfiternym wchodzącym z Ulicy Solca, do Ulicy Czerniakowskiej, na którym znajdują się różne składy Drzewa i innych Produktów, w tymże są różne zabudowania mieszkalne, i spichrz, oraz kamieniczka i wozownia murwana. — Tudzież Dworek także na ulicy Solca, naprzeciw teoz Magazynu od willy lityuowany, murowany z lądem, grunty zaś na którym Magazyn i Dworek murowany są zabudowane, iest czynszowy należny do miasta Starej Warszawy. — Powyższe zabudowania, zabudowania i grunta dziedziczne, przez Konsyliarza z Przesłanną Regencyą tutejszą wyznaczonego, spofobem Licytacyi publicznej, za gotowe pieniądze, przez kupującego wyliczyć w grubej monecie należne, w Trzech Terminach, w mieyscu murów, domów, i placów do Licytacyi przeznaczonych-sprzedane zostaną. Pierwszego tedy Terminu odprawić się będzie Licytacya w dniu 1. Marca, drugiego w dniu 1. Maja, a trzeciego i ostatniego, w dniu 1. Lipca, Roku następującego 1799. — Naywięcej przeto dający, po doniesieniu Kommissyi i przez nią kupna zatwierdzeniu, Tranzakcyę należywą, z nakazem teyże Kommissyi, przez Administracyę zeznać się wedle Prawa powinno otrzymać. — Donosi przytym Administracya, iż wkrótce wyidzie, stosownie do niniejszego, lecz oddzielne obwieszczenie, względem dóbr ziemskich dziedzicznych, to jest: Młocin i Łomienek z przyległościami, tudzież Woli i Czyłtego, przy Warszawie, niemniej grunty Emphiteucznych na Grochowie, przy Pradze lityuowanych, dotąd do Masy Schultzwickiej należnych, których sprzedaż przez Licytacyą publiczną iest już udeterninowana. — Dan w Warszawie dnia 26. Mca Listopada 1798 Roku.

Karol Schultzborki Prokurator Masy Schultzwickiej mpp. Andrzej Pacyniewicz Adm. Masy Schultzwickiej mpp. Jan Mitter Administrator Masy Schultzwickiej mpp. Jan Troczyński Administrator Masy Schultzwickiej mpp.